

# SZEGEDI HIRADÓ.

68-dik szám.

Csütörtökön, télelő 22-én 1859.

Első évfolyam.

## Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

## Szerkesztői iroda:

Tanodautca, Lemle-féle ház, 359. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

## Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

## Előfizetési feltételek.

Szegeden házhozhozardással: Egész évre 6 ft., — félévre 3 ft., — évnegyedre 1 ft. 60 kr. austr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 ft., — félévre 4 ft., — évnegyedre 2 ft., austr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

## Hirdetések:

Az öthasábos petitor egy szeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beíratásért 36 ujkr. A nyitlterben a háromhasábos petitor igitási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

## Előfizetési fölhívás

# SZEGEDI HIRADÓ

1860-dik évi folyamára.

Jelszavunk: Haladás az emberiség és igazság nevében és érdekében, nemzetünkkel egy lépten, hol elül, hol másokat követve; de mindig ébren, mindig örködvé.

Jövő évi első számunkban a kezünkhez adott összegből Szeged város történetének megírására száz aranyat tüzendünk ki.

A repceféreg irtására vonatkozó pályakérdést megújítandjuk s hosszabb határidőt engedve a megfejtésre, a tíz aranyat újra kiüzendjük.

A jelen évfolyamban Abonyi Lajos, Érkövy Adolf, Losonczy László, Remellay Gusztáv, Visontai s mások nevével találkozhat olvasóink.

Jövő évi folyamunkban ugyane nevekkal találkozandunk.

Jövő év elején veendik olvasóink Barsy Józsefnek tíz arannyal jutalmazott, „Az iparos” című pályaművét, melyből már két mutatványt közöltünk.

A bekövetkező év elején kezdjük meg a ritka házasságok tárgyában tömegesen érkezett igen becses tartalmu pályaművek közül azt, mely a pályabírák ítélete szerint a jutalmat megnyerendi.

Van-e és mily mértékben a magyar lapirodalomnak s ennek sorában a „Szegedi Híradó”-nak érdeme legszentebb, legbecsesebb közügyeink fejtegetése, védelme és terjesztése körül, azt e helyen el nem mondhatjuk; de azt igen, hogy csak oly közönséget mondhatunk öntudatosan műveltnék, mely átlátja, hogy irodalma, különösen sajtóközönyei azok, melyeknek buktatásához részvéltlenség által járulnia nem szabad.

Fölkérjük ezennel hazánk és vidékünk minden jó magyarját, hogy lapunk terjesztése s előfizetők gyűjtése körül fáradozni sziveskedjék.

Különösen: Szeged népe, nemzetünk büszkesége! hozzád fordulunk és kérünk, mutasd meg, hogy megértetted a kor és a viszonyok intő szavát, s tudod, hogy az irodalom az, mely közeletünket fejleszteni és föntartani képes és föntartani akarja.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

A Szegedi Híradó szerkesztősege.

## Gazdasági egyleti közlöny.

### Meghívás bizottmányi ülésre.

A csongrádmegeyi gazdasági egyletnek f. hó 10-én tartott szervező gyűlésében az egyleti alapszabályok szélesebb mérvben leendő átdolgozására és megvitatására kinevezett bizottmány t. e. tagjai tiszteletteljesen fölkérnek, hogy jövő évi télhó 2-án reggeli 9 órakor a szegedi városház tanácsstermében megjelenni s az alapszabályok megvitatásában résztvenni sziveskedjenek.

Szegeden, 1859. évi télelő 22-én.

A csongrádmegeyi gazdasági egylet körhüke  
Karász Benjamin.

## Gróf Zichy Ferdinándnak

a fehérmegyei gazdasági egylet első alelnökének a csongrádmegeyi gazdasági egylet ideiglenes titkárához intézett levele.\*)

Tisztelt Honfitárs! Nagybecsü meghívásának megfelelően körülményeim és különösen Fehérmegyében folyó hó 4-én megalakult gazdasági társulat által rám ruházott elfoglaltatásaim sem engedik.

Adjon a magyarok Istene áldást és sikert a hazafiúi vállalatnak, mely tetteg ujabban tanusítja, miszerént öntudatosságot, erélyt, elszántságot merit kiki hazafiúi érzetében még a jelen körülmények között is arra, hogy a tespedésből és elszigeteltségből kiemelvén magát, kitelhetőleg a haza közérében munkálódjék; hogy szűkebb körben a megyei gazdasági egyesületekben s az egész hon érdekében a központi országos gazdasági egyesületben összeolvadva, a megyei egyesületekben közvetve hasson helyszerüleg, tetteg működhessek, edzze erőjét és újabb ösztönt, alaposabb képességet nyerjen kiki az országos gazdasági egyesületben lelkes közremunkálódásra; hogy ez utóbbi ekép minden oldalról gyámolítva hatályosabban szólalhaszon föl hazánk közérékében; hogy kiható közérékű intézkedései kivitele a megyei egyesületek által biztosíttassék, hogy irányt adó működése gyakorlati alkalmazást és tettegességet nyerjen; hogy eként megeileg és országosan egyesülvén, válllaltíve mozdíthassuk elő a közös érdekét, éltető erőnkét, a hazafiúi nemzeties érzést kitelhetőleg neveljük s az anyagi jólét és erő fejlesztése által nagyobb jelentőséget nyerjünk; hogy elégre mindinkább egyek legyünk akaratban és tettegben, s életrevalóságunkat mindinkább tényleg tanusítsuk.

A nemzet, mely önérekében egyesül és eslekszik, halhatatlan.

Ezekben fejezem ki azt, mit hogy személyes megjelenésem által nem tanusíthatok, szívem mélyéből fájlalom. Elenyészeti azonban ezen érzést annak tudata, hogy hasonló meggyőződés hevit széles e hazában minden keblet, s hogy e nagybecsü meghívásban én is zálogát vehetem mélyen tisztelt szomszéd gazdátársaim azon nagybecsü elismerésnek, mely e téren parányi működésemnek legszebb jutalmát fejezi ki.

Szabadjon hazafiúi rokonérzetemnél fogva ez alkalmat megragadnom tudatni, miszerént Fehérmegye lelkes gazdaközönsége folyó hó 4-én ünnepelte e megyei gazdasági egyesület hivatalnokai megválasztásának s így tetteg életbeléptének szép ünnepe.

Fogadja Ön a tisztelt társulat nevében legforróbb hazafiúi üdvözlömetet.

Láng, 1859. télelő 6-án

Zichy Ferdinánd, gróf.

## Egyleti mozgalmak vidéken.

Csongrád, télelő 19-én.

É lapok szerkesztője körutrá kelt, hogy megeyünk nagyobb városában a tulajdonképi népet, a magyarnak e drága kincsét, melyet becsülnünk, szeretnünk és nagyon kevés kivétellel tisztelünk illik, az egylet érdekébe vonja.

\* Oly sok szép és nagy eszme van e sorokban, hogy kész örömmel közöljük vezéreiknek között. Szerk.

Utba esvén Félégháza, benéztünk a jó hazafiakhoz s a legszebb ígéretek vettük tőlök azíránt, hogy egyletünkhez csatlakozva a legközelebbi gyűlést lehetőleg sokan meglátogatandják.

Csongrádon f. hó 18-án délután négy órakor háromszor annyi nép gyűlt a városházhoz, mint mennyit a nagy tanácssterem befogadhatott. Miután megköszöntük a nagy részvétet, a gazdaság mostani állásáról s azon szebb jövőről szóltunk, melyet a sokoldalulag támogatott gazdasági egyletek nyomán elérhet. Ez összejövetel eredménye reményünket jóval meghaladja.

Csongrád város érdemdús polgármestere azonnal kinyilatkozattatta, hogy a város legközelebbi közsgválasztmányi üléseben elhatározta, miszerént 6 részvényvel lép az egyletbe. Azonkívül megígérte polgármester ur, hogy, miután mintagazdaságra minden városnak szüksége van, Csongrád is lehető leghamarább ilyen tétel ajándékozandja meg az egyesületet. Legfőnyesebb eredménye mégis összejövetelünknek azon közel negyven új egyleti tag, kik e napon egyenesen a népből csatlakoztak hozzánk.

A magyarok Istenének legszentebb áldása legyen e nyíltesz népen, mely ily szép tanuságát adta annak, hogy nincsen többé bizalmatlanság lelkében azon osztály íránt, melynek lelkesei mindenkor javát akarták.

## Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Mi köze Szegednek és az alföldnek ahöz, hogy miféle hajók járnak a Dunán és a Duna mellékfolyóin.

III.

„Könnyű beszélni! hanem nehéz kereskedni és különösen kezdeni; mert a kezdet mindenben nehéz, a kereskedésnél pedig, melyhez oly sok mindenfélé dolog kívántatik, csak annál nehezebb!”

E vagy ilyen megjegyzéssel állhat előmbbe egyik-másik jobb ügykezetű hazámfia, hogy elnémitson. Engem elnémitthat, de lelkesmeretét nem, mely szüntelen azt fogja dörmögni fülebe: a nehezség nem lehetetlenség, és csak a lehetetlenre nem kötelezhet senki.

Ha arról volna szó, Mihály kereskedjék-e vagy Tamás, föltéve, hogy a nemzet fia ez is az is, a hazának elvégre mindegy volna, akármelyik tenné, ha egyaránt értenének hozzá; mert amit a kereskedés a kereskedőnek jövedelmez, avval minden esetre a nemzet vagyona fogna gyarapodni, de mikor az, akinek a kereskedés jövedelmez, idegennek érzi magát közöttünk, ha mihelyt magát megszédte, a kereskedést és országot ott hagyja és oly helyeken költi el köztünk szerzett vagyonát, honnan egy árva fillér sem szivároghat többé hozzánk vissza: akkor már nem mondhatni, hogy mindegy. De még ez nem mind.

A mely nemzet, mint nemzet, gyarapodni ohajt, annak azon kell lennie, hogy minden sztk-séges munkát tegyen meg maga. Ha a kereskedés szükséges, a kereskedés azonban köteleesség. Köteleesség volna akkor is, ha nem jövedelmezne is annak, aki üzi, semmit, mert akkor kárpótlásról fogna gondoskodni az ország; mennyivel inkább köteleesség akkor, ha nemzetileg szükséges is, hasznos is, egyenileg pedig legalább is hasznos?

Hát ha egy kis széttekintés után önként ötlenek szemünkbe az, hogy ahol gazdag nemzetről olvasunk vagy hallunk és gazdasága forrását kérdezzük, egyetlenegy kivétel nélkül valamennyinél a kereskedésben találjuk azt, mint azon munkásság-



ban, mely minden darab rongynak tudja előkeríteni értékét?

Mitől van vajjon, hogy a kereskedés gazdagít?  
Mitől? Egyszerűen attól, hogy a kereskedő a természet szolgálatában áll, mely a maga ajándékait szétszórta a föld hátán és a tengerek mélyében, s ezáltal az embert oda utasította, hogy kereskedjék. Ne lett legyen kereskedés, és az ember ma sem ismer sokkal többet szülőföldje határáról; szüntessük meg a kereskedést ma és nem telik bele egy század, nem kell három embernőy, s az ember máris elfeledett mindent, amit tudott.

Amde lehetne-e, tudná-e a legborzasztóbb kényurasság megszűntetnie végképen a kereskedést? Ugye bár, hogy ez lehetetlen? És miért lehetetlen? Mert természetellen volna!

Ugyde, ha a kereskedés megszűntetése természet ellen van, akkor a kereskedés oly foglalkozás, melyre a természet maga mintegy kényszeríti az embert, midőn az élet javait szerzettsé eredeti majd forró, majd jeges ég alatt, majd hegyek ölében, majd termékeny rónákon, majd a hegyek tetején, majd pedig a tenger mélyében. S mert a kereskedő a természet szolgálatában áll, azért van rajta a természet áldása, mint van minden emberen, ki a természet féltreérthetetlen újmutatásait követve, azt cselekszi, amire magát meghívottak érzi és cselekszi egyetértésben a természet szándokaival, melyeket eltálatni oly könnyű, s elmozdítani oly üdűv, összhangzásban rendével, mely megváltoztathatlan és összhangzásban munkássága szellemével, mely mindig édesanyailag gondos.

Hogy a kereskedés nem könnyű, és különösen, hogy nem könnyű kezdeni, azt a jó kereskedő kelékeiből gyantitja, melyekről talán máskor írók; de mint mondom: ha a nemzetnek nagy szüksége van kereskedésre, kereskedjék maga, azon fiai által, kik kereskedésre alkalmas helyeken laknak és arra magukban mind hajlamot éreznek, mind képességet. Akkor nem csak az a nyereség lesz, hogy a kereskedés jövedelme fiai erszényében gyűl, hanem az is, hogy a kereskedés többé nem csak a kupceek magán hasznára és a nemzet kárára, hanem valójában az összes nemzet minden érdekeinek termékenyítésével folyand.

Barsi József.

## Videki levelezések.

JÁSZBERÉNY, télelő 15. 1859.

Az öndieséret az okos embernek nem illik, de mégis ha a nemeslelkű az igazság fegyverével saját nemes tetteit elősorolja, hasonlít a naphoz, mely gyakran előzi a főlőt, hogy a földet jótékony fényével megvilágíthassa.

Mi, kik a jásznap árnyoldalait, mint magunk is jászok, e lapok hasábjain is esalmozottuk, nagyon a renden van, hogy fényoldalainkat is föltüntessük s elmondjuk, hogy a jásznap télelő 11-én, midőn Kazinczy-ünnepélyét tartotta, oly nemes, oly hazafi volt, milyennek mi őt képzeli szeretjük. Láttuk már mi e népet csillogni, fénykedni, ekkor eltörpült lelkünk előtt, most láttuk a maga egyszerűségében s mégis lelkünk előtt nagyobb volt mint bármikor; honfiai érzelmé, nemzetisége iránti ragaszkodása s azon lelkesítése tette előttünk azzá, melylyel Kazinczyban a nemzetet, s így önmagát is megistizte. Az ünnepély este 6 órákor a színház tereében a Hunyadi-indulóval nyitott meg. Az ünnepély szellemi részét Pecenyanaszky és társai remek játéka, Risiner József zeneszerző művészi zongorázása; Baresik Piroksa urhölgy melegérművi szavalmánya, a Szózat elneklése, a „Beesületszó“ című vigjáték a műkedvelők általi ügyes előadása s Szele Flór ur fölölvása képeztek nagyszámu lelkesült közönség előtt.

Az ünnepélyt este 10 órákor nagyszerű lakoma követte, hol a Jásznap értelmeseit nagy számban látni lehetett s hol jelesenként lelkes áldomások mondattak s hol a jó kedv, feszélytelenség, kölesű nős szeretet a legnagyobb mérvben uralkodtak. A tisztajövedelem, mely az ünnepélyből befolyt s mely a száz forintot jóval meghaladja, a Kazinczy-alapítvány gyarapítására lesz fordítandó. Az ünnepély

rendezésének érdeme a berényi lelkes fiatalságé. A berényi fiatalság volt az élesztő, a berényiek voltak a tészta; csak úgy lett tökéletes a készítmény, mivel az élesztő is jó volt s a tészta is. Csicsnai.

## Szegedi tároagató.

\* A karácsonyi szent ünnepeket megelőző hétkben a boltok nálunk is, mint a fővárosban, ünnepies színt öltöttek. Szemlére vannak kitéve a sok ajándék-cikk, melyek mindenféle alakban kínálkoznak a szerető férj, a gondos apa s a gyöngéd szeretőknek. Hogy mi mit ajánlunk leginkább, azt már mult számunk hozta: most tájékozásl csak a látottakat soroljuk elő. Első helyet foglaljon itt is a szellemi, s ezért mindenek előtt Burger Zsigmond könyv- s szépműkereskedését mutatjuk be, melyben nemzeti irodalmunk remekei igen díszes kötésben vannak kiállítva; ott vannak Arany, Bajza, Czuczor, Garay, Lisznyay, Petöfy, Tompa és Tóth Kálmán költeményei; Eötvös, Jokai, Jósika, Kemény, Kisfaludy, Szalay László, Toldy s egyebek munkái. A remek kiállítású „Vázlatok Magyarhon népeletéből“ Prónaytól, a „Hazai vadászatok“ és a „Magyar képek albuma“, a magyar remekírók gyémánt kiadása; a „Szerelm könyve“, „Nemzeti Lant“, „Költők könyve“, „Gyöngyök és virágok“ című költeménygyűjtemények s más munkák szebbnél szebb kötésben. Elő nem sorolva a szépköltési imakönyveket, miálapokat s tömörked diszárúkat, lépünk a vele szemközti lévő Fischer és Schopper urak edényraktárába. Itt e nemben a műipar tité föl tanyálgat, az egyes tárgyakat leírni lapunk szűke nem engedi; elég, hogy mindenki talál venni valót, csecebecsét mint hasznosat és mégis díszest. Nézzünk a főpiacra: hol legelőször Tiil J. kereskedése tűnik szemünkbe, mely szintén meg volt már említve, de megérdemli az ismétlést azon kegyeletért, melylyel Kazinczyt iránt viseltetett s legszebb áruját jól talált areképével láttatá el, alkalmat nyújtandó, az ünnepélyről emléket is bírhatni. Van azonban ott olys is, minek leginkább a kis világ örömd; értjük a szép gyermekjátékokat. Ezek önkénytelenül Gál és Vogel urak kereskedését juttatják eszünkbe, hol ily játékok a legnagyobb választásban léteznek, úgy hogy alig van gyermek városunkban, kire ne jutna, kivéve az árvt, kirol a jó Isten gondoskodik s boldogító álomban kecsgetti a földi örömekkel. Ha már a gyermekekhez jöttünk, sugjuk meg nekik, hol lehet az édességeket szerezni: cukrászainknál. Céget nem említtünk, járják sorba kedves olvasóink; annyi édes tárgyakat s annyi szép remek szerkezetű cukroskákat találnak ott, hogy a gyermekkel még a korosabb is örül, ha velük véletlenül meglepetnek. Említsünk-e még többet? mondjuk-e, hol, melyik boltban lehet a divatos nemzeti öltökhöz a legszebb szövegetek vásárolni? nem teszszük, olvasóink ugyanis ráakadnak. — Meg kell még említenünk Szenőner Paulina divatárúsnőt, ki a most visszatért nemzeti viselet legszebb kiegészítő részét, a főkötöket és pártákat igen szép ízléssel és eredetiséggel készíti. Végre, ha ifjaink s hölgyeink tudni akarják, hogy egymásnak mivel kedveskedjenek, megstjúgunk azt is. — Az elsőik menjenek valamelyik aranyműveshez, válasszanak mátkagyűrűt s nyujtsák azt át válasszójuknak; utóbbiak pedig azzal lépnek meg imádottjukat, hogy magyarosan öltözködj, honleányhoz illőleg ünnepeljük a Megváltó születésének szent ünnept.

\* F. hó 16-án a pesti egyetem fekete táblájára következők readelet ragasztották ki: „A es. kir. kormányzóság részéről töltött magasabb utasítás követeztében a tegnap, azaz télelő 15-én történt események alkalmából az ezen egyetemen tanuló akademiái hallgatók ezen hivatalosan és ismételt komoly itéssel emlékeztetnek, hogy ők az akademiái törvények 68—78. §§. értelmében magukba véve nem képeznek testületet, következőleg ily értelemben, jövőre minden eszekevéstől, összejöveteltől és demonstrációtól szorosan óvakodniok kell — megmondva, hogy a törvények tisztelete első kötelessége minden állampolgárnak, annyivalinkább az akademiái polgárnak, ki magát az állam, a törvények és

igazságtételt jövőd szolgául akarja kiképezni — és hogy ezen intésnek minden további figyelembe nem vétele az illetőkre minden elnezés nélküli törvényes következményeket vonand maga után. Pest, télelő 16. 1859.“

\* Az áltunk már többször említett kivitteli gőzmalom nemsokára elkezd működését. E napokban már örlést is kíséreltek rajta, melynek eredménye lön, hogy e malom naponként 600 mérő gabonát képes leörlöni.

\* A „Neueste Nachrichten“ című bécsi lap néhány az Eötvös-féle rőpirat fejtegetésének szentelt cikkeért az osztrák helytartóságtól a bécsi rendőrség utján először megintetett.

\* F. hó 12-re viradóra a „kis-tiszapart“ utcából egy mézzel tölt hordó lopatott el. Mint halljuk, a méztalajdonos szolgálója nyújtott segélyt a méztolvajoknak gaztettök végrehajtásául.

\* A „Wanderer“ írja: „Egy, a poseni nagyhercegségben megjelenő lap állítólag szőszérenti fordítását közli azon folyamodványának, melyet Szecepanski Alfred lengyel tanuló a m. hóban a közoktatási minisztériuséghz intézett volna. Folyamodó maga és társai nevében az ellenők, mint a krakkói egyetem küldöttei ellen az ottani egyetemi tanács által hozott kiutasítási itélet elengedését kéri. Midőn tehát mi — így végződik a folyamodvány — a magas minisztériusét őseink sírjára kerül, kik a krakkói egyetemet lengyel gyermekek és lengyel nyelv számára alapították és azt 500 éven át föntartották, kérjük az ide zárt itéletet javunkra megváltoztatni és nem engedni meg, hogy mi, e hon szülöttei kiutasítsunk egyetemünkől csak azért, mert a hazai nyelv visszahelyezéseért akartunk folyamodni.

\* F. hó 14-én éjjel a beecsi utcában Barát Antalról, mint értesítve vagyunk, 3 egész szalonát loptak el.

\* „Helyzetünk és jövőnk“ cím alatt egy igen érdekes rőpirat jelent meg Pesten ezen jelzővel: „Megnehezült az idők viharos járása teletted oh haza! Vörösmarty.“ Kiadja Pfeifer Ferdinand. Iroja nimes megnevezve. A rőpirat hű történeti alapon, sok avatottsággal, meleg honszerelmével, nyílt, bátor hangon és tudományos következetességgel van írva. Ajánljuk e korszerű munkát mindenkinek, ki a világ s e föld még érdekeli.

\* F. hó 19-re viradóra a főlőváros részen tűz ütött ki, mely, mielőtt tovább harapózhatót volna, elfojtatott.

\* A jász-kanok is megtartották a Kazinczy-ünnepélyt. Öszutó 27-én Kun-Szent-Miklós, télelő 10-én Kis-Kun-Halason, télelő 11-én Jászberényben ülték meg; legközelebb pedig e hó 27-én a félegyháziak ültendik meg Kis-Kun-Halason, mint a „Hölgyfutár“ halasi levelezője írja, Kazinczy mellszobrárt hervadhatlan koszorú s nemzeti lobogók díszítették.

## Videki rövid hírek.

† Félegyházán f. hó 27-én tartják meg a Kazinczy-ünnepet. A közreműködők névsora és az előadandó részletek a legszebb sikerről kezeskednek. Szentes és Vásárhely, ez a két érdek, nagy magyar város sem késtek el még ez ünnepélyvel s reméljük, ők is ama közmondással tartanak, hogy: Jobb későn mint soha.

† A legközelebb napokban a bugaci pusztán két lovas betyár Szentkirályi Mór ur nőeselőjét föltartoztatván, eszmájától, ruhájától megfosztották, azután, mert semmi egyebet nem találtak nála minden további bántalom nélkül tovább ereszték, de az ispanák azt üzenték általa, hogy legyen elkészülve mindenre, mert legközelebb megnezzik s akkor nem lesz kegyelem számára. A hatóság megtette a kellő intézkedéseket.

† A földi röh és Szentes között f. hó 6-án egy kereskedő rablók támadtak meg s 1500 forint vettek el tőle. A kereskedő a kasszállási esárda koresmárosában vélte az egyik rablót fölösmerni. A vizsgálat a befogott ellen megkezdett.

## TÁRCA.

### Alföldi népdalok.

(Abonyi Lajos barátomnak.)

I.

Tisztességes eszű embernek módjára  
Leheverek a zöld fübe subáura,  
Elő esőva gyanánt örmöm a latárt,  
Más józaga ne tesszen benne kárt.

A pusztai szabad élet jai be szép!  
Járhat kelhet az ember itt szerzetst;  
Kinek hályog nem borult két szemére,  
Az elláthat a nagy világ végére!

Selyem füzál zödellek itt a pusztán,  
Arany kalász inog-bíog a száran;  
Kövr rendet vág a bérés kaszája,  
Téridg fűben jár a gazda marhája.

Igaz erkölcs lakik itt még, nem hamis,  
Szélid, szorgalmas nép ez, ha paraszt is;  
Vénségére szépen úgy meggazdagszik,  
Még hajszála is ezüstté változik.

Ha álmézek túl a szomszéd határuha,  
Azt gondolom, hogy a Tisza zöld árja  
Mén sebesen... pedig az a déláb —  
Olyan esuda, mit a földről nem lát.

Görbe ország kacskaringós utakkal,  
Nem eszélnek oda való urakkal,  
Nem eszélnek ha urak, ha gazdagok,  
Itt születtem, itt élek, itt — meghalok.

Turpásztói László.

## Magyar önkénytesek.

Regény  
Kempelen Győzőtől.  
(Folytatás.)

Károly főherceg a Vagramnál elvesztett esata után Magyarországra vonult seregével, bizván e

vitész nép fölkelőiben, hogy az utána nyomuló hatalmas ellenség ellen segítendik.

Magyarország fegyverben állott és a francia fegyverek dícsősége dacára, nem félelemmel, hanem örvendő várták az alkalmat, hogy vitészgők új bizonyítványát adják, hogy a magyar nemzet bérkoszoruját új levéllel gazdagítsák.

A nyárelő 13-ki előtűkötzetben a ménfői hegy sarkánál nem egy magyar vitéz küldte más világra ezredét.

Azt kérdik talán olvasóim, mért állították épen a gyakorlatlan magyar fölkelő sereget az első sorba?

Megmondom.

Egy kis bizalmatlanságról.

A bécsi haditanács is kapott hírt a francia kiáltványokról és ígéreteről s minthogy inkább volt bizalmatlan mint bizalmas a magyarhoz, jobb-



nak látta a fölkelők seregét oly állásba parancsolni, hogy szétveressenek, mint megvárni, hogy tümegesen a francia táborba siessenek.

Bizony pedig nem mentek volna oda.

József nádor, ki jól ismerte azt a nemes szívt nemzeti, melynek szeretett, becsülését teljesen megnyerte, hasztalan iparkodott a haditanácsot elteríteni véleményéről s a nemzetet megmenteni a szegénytől, melyet az őt nem ismerők készítették számára.

A fölkelőknek Vattól és Kiscellától hátrálniuk kelle s nem egy kérdése magában, hogy voltaképen már mire való ez a hátramenés, mikor eleget voltak arra, hogy megvívjanak.

Vegyük számításba azt a benyomást, melyet a hátráló seregére az ut mindkét felén heverő kidőlt lovak, üszetört szekerek, elhagyottan jajveszékő sebesültek és betegek látása tesz és nem lesz mit csodálkoznunk, ha a sereg előre állított fölkelők épen oly hangulatban voltak, minőre a megfutamódásra szükség vala.

Nem lehet vitéz tetteket várni oly seregtől, melyet azért szólítanak táborba, hogy szaladásra kényszerítsék.

És mégis hazudnak azok, kik gyávasággal vádolják a magyar fölkelőket, kik gúnyval emlékeznek meg a győri csatáról.

Hogy az összes sereget úgy állították föl, hogy a helyet meg nem tarthaták, annak nem a harcosok, hanem a fővezérek s a fővezéreknek parancsokat osztogató haditanács volt oka.

Megbánta a haditanács a bizalmatlanságot, melynek nem csupán a magyar harcosok futára, hanem néhány tartomány elvesztése lőn következménye; de nem lehetett többé segíteni rajta.

Sokkal jobban szokott az ember a láthatlan ellenségtől tartani, mint attól, melylyel szembeállhat, melyet megmarkolva földhöz vághat.

A magyar fölkelő sereg kifáradt már a futásban, midőn még ellenséget nem is látott.

A világ sorával nem sokat tördő közember csak azt érezte, hogy el van fáradva, hogy ki van merülve, hogy a barcoláshoz nem igen van kedve.

A tiszt meg az értelmesebb, műveltebb fölkelő nemes ezenfölül azt is kezdé sejtetni, miért e folytonos, szükséges kivüli szaladás, mely a testen fölül lelkét is elszibbasztá, kifárasztá.

Látta maga előtt a szegényt, a kudarcot és nem volt hatalmában eltávolítása.

Vértzett szíve nemzete megbántása fölött s nem akadályozhatta a dolgok menetét.

Ilyen hangulatban voltak a magyar önkénytesek 1809. évi nyárelő 14-e hajnalán, midőn agyudörgéssel vegyes riadó csatára szólította őket.

(Folyt. köv.)

## Irodalom és művészet.

A Vahot Imre szerkesztőársunk előfizetési felhívását, mely meleg hangja által különös figyelmet érdemel, szívesen közöljük lapunkban egész terjedelmében. — Ha nyelvünk újjáteremtője, Kazinczy Ferenc emlékezetét érdeméhez méltólag s nem csak szóval, hanem tetteleg is meg akarja ünnepelni a magyar, ezt nemzeti irodalmunk, különösen a mindennapi szellemi szükségé vált hazai lapok és folyóiratok nem csupán olvasása, de egyszersmint anyagi gyámolítása által eszközölheti leginkább. — A valódiilag művelt magyarnak ismernie kell minden hazai lapot és folyóiratot, mint a nemzet szellemi életének összes nyilatkozatát; mert nincs oly lap, melynek valami jó oldala, előnye ne volna, s melyből tanulságot meríteni ne lehetne. Azért ha egyébből nem is, csupán a hazai irodalom ápolása s fontartása érdekében, a vagyonosabb magyar házaknak kötelességükben állana kivétel nélkül minden hazai lapot járattatni, mint ezt nagy hazánkfiak, gróf Széchenyi István és báró Sina Simon már évek óta elvből s követésre méltó példaadással cselekedtek. A közepetheztégű magyar házaknál pedig látnunk kellene legalább 5—6 magyar lapot s még az egyszerű hájlekobban is egyet-kettőt, mint ez a szellemi műveltségük által a jólétnek oly magas fokára emelkedett északamerikai polgárok közt föltalálható. —

És ha középrendű házaiknak még most sokallának a több magyar lap járattatását, álljon össze több egyén, több család azon szent célból, hogy fölfogva Kazinczy irányát, a nemzeti irodalom emelésének érdekében, minden magyar lapot tartani fog közösen, s így vállalva még sem érzi a csekély áldozatot s a mellett nem lesznek kitéve a kikülső önzés vagy a kaszinók s kávéházakbani hozzá nem férhetős kellemtelenségének. — Meg vagyok győződve, hogy Kazinczy emlékezetének ilyképeni tetleges megörökítése tekintetéből, hazánk derek fia és leányai nem csak a népesebb városokban, de kisebb helyeken is alakítani fognak ily házas, családias apróbb olvasóköröket Kazinczy neve s emlékére, mi által valamennyi magyar lap nagyobb közönséget, élető erőt, irodalmunk gyorsabb, teljesebb fölvirulást, s az általános nemzeti művelődés hatatósab tápot s legbiztosabb támaszt nyerned. — Mi pedig irók, különösen a közvéleményt irányadólag tömácsozó lapszerkesztők, azzal ünnepeljük meg Kazinczy emlékezetét, ha — miként kor- és pályatársai közt ő tett — esélgetetlen munkássággal, egymás iránti szeretettel, lovasias bánásmóddal, kölcsönös gyámoltással s minden szent ügyre nézve a legjobb egyetértéssel haladunk a nagy cél felé. — Azon reményben, hogy az új évtized elején ez önzéstelen ohajtásunk teljesülni fog, üjult erővel s buzgalommal indítom meg lapom jövő évi folyamát, melynek alakja, iránya, szelleme következetes marad magához mint az idő. Irodalmunk tisztán nemzeti irányú kifejlődését ezentúl is eredeti művek közlése által iparkodom előmozdítani, s mután őregebb iróink legnagyobb része visszavonult az időskái sajtó teréről, mind eittig úgy ezentúl is azon leszek, hogy teljesegebb fiatal iróinknak minél nagyobb tér nyíl-jék lapom körében s minél több nemzeti jellemű, izléssel s megindulattal alkotott dolgozatokban nyujtsak az olvasó közönségnek nemes élvezetet. Köztetszéssel s a legnagyobb hazafini részvételt fogadott történeti képeim csarnokának további hitelt továbbra is föntartani akarván, **Vizkeleti Bela** teremőterőjét ismét oly történeti mezzanát megörökítésére hívtam föl, diéskörre-övezett nagyszerűségénél fogva nemzetünk rokonszenyűt a legnagyobb mértékben bírja, s ez **„EGER VÁRAK HŐSI MEGVÉDESE”** Dobó és az egri nevet velők együtt kivívott magyar nők által 1552-ben. Tudva lévő dolog, hogy Dobó 2000 renditeltlen bajnokkal Eger alól a törökök 200,000 főre menő hadseregét verte vissza, s a magyar vitézség, hősi elszántság s páratlan kitartás ez egyik legdiésőbb példája, lélekemelő fénypontja, Vizkeleti művé a legelevenebb s meghatóbb harcias képben van föltüntetve. — E főségs történeti kép, melyre büszke önértéssel fog tekinteni minden magyar, már munkában van s újjeve tökéletesen elkészül, s noha bolti ára 5 forint lesz, de a Napkelet egész éves előfizetői kedvezményül 2 ujftért kapják meg, és többi történeti képtinket is megrendelhetik ugyanannyiért, szintén kedvezményből a magyar irók areképcarnoka első és második mellápját 3 ujftért s a magyar irók életnagyságu areképet (Vörösmarty, Petőfi, Jókai, Lisznyai, Vahot I.) egyenkint egy ujftörten, holott bolti áruk 2—2 forint. — Lapom ezévi előfizetési díja 6 frt 65 kr. volt, fölévre 3 frt 50 kr., évnegyedre 2 forint; azonban nem épen azért, hogy az aprópev postai küldésének alkalmatlan voltát megszüntessük, de inkább a végből, hogy lapom szövegét megbővíthessem, s minél több művészeti becsü önálló képet adhassak, a Napkelet előfizetési díját kerek száma egészitem ki s így lapom 1860-diki első féljevi folyamán az előfizetési díj 4 ujft, egész évre 8 frt, az „Eger vára hősi megvédeése” című történeti képpel együtt 10 forint ujfpénzben. Ki ez összeget egyszerre beküldi, az ujvekor tüstént megkapja az egri képet, azonban a fiz forintnak két részbeni beküldését is elfogadjuk, s mihelyt a második rész beküldetik, az egri kedvezményképet azonnal megküldjük. — Ezen csekély díjféltelmenél csak nyerni fog a Napkelet közönsége, amennyiben a többért mi is többet fogunk adni: — különösen a legújabbban s köztetszéssel fogadott **Budapesti magyar divatkép** mintára a farsangi, tavaszi, nyári, őszi és téli időszakokra is fogok izlésteltjes magyar divatképeket adni, s már az ujév első száma mellett ugyancsak Vizkeletitől egy igen érdekes műmélleket fog megjelenni ily cím alatt: **„Magyar dalidő 1860-ban”**, mely a nemzeti öltönyű táncosok egész csoportozatát, a legszebb antik- és ujjszerű magyaros tánevigalmi nő- és férfiseleketet fogja föltüntetni. Ezekben kívül közölni fogjuk a magukat lapunkban leginkább kitüntető irók és irónők areképet, az érdekesebb színpadi képeket, különösen idvezült **Rege-dősnét** mint markatanyosnő a Hűzáresnyben (a leg-hívebb fotografiai kép után) **Füredivel**, **Rethit Jenő** fiával, a kis urambátyámmal stb, s olykor egy-egy sikerült nemzeti zene- és dalmű hangjegyeit, jutal-

makkal összekötött szó- és képtalányokat. — A t. gyűjtőknek mint a Napkeletből, mint különféle képeimből 8 után egy tiszteletpéldánnyal szolgálak. Az előfizetési pénzeket a nevek s az utolsó posta pontos leírásával, kérem mielőbb bérmentve s egyenesen alulirhoz beküldeni. A t. e. gyűjtők, s különösen az apróbb olvasókörökét alakítandó lelkes egyének s kitartó jellem egész éves előfizetőim neveit s állását lapombbn külön ki fogom nyomtatni. Ujra ismétlem: ünnepeljük meg Kazinczy emlékezetét a nemzeti irodalom és művészet kitartó s mindinkább növekedő pártfogása által, s így imánknek lesz sikere: elni fog a haza! — Pest, télő 1. 1859. VAHOT IMRE, kiadóészerkesztő. (Kigyőntea, 4. sz. a.)

\* Kovács Károly „Aranykor” és az ezt kísérendő „Lantos” című öthetes rőpiratra hirdet előfizetést egész évre 1 o. é. ftjával. Ezen rőpirat föltaladata mindazon erkölcsi eszközöket, módokat és utakat, példákat, életképeket és egyéb történelmi adatokat kiszemelni, melyek az „Aranykor” vagyis az emberi nem valódi földi boldogságának elérésére elkerülhetetlen szükségesegek. A „Lantos” zongorára hangjegyzett hős-, regény-, népszeri és négyes dalokat hozand. E vállalatot mint kizárólag szív- és lélekemelő erkölcsi közlönyt különösen ajánljuk a sztlőknek, növelőknek és tanítóknak.

## Színház.

\* Telőő 17-én Kövérné-K. Ida asszony utósó föléptelt: „Navarrai királyné regéi, vagy ami a hölgyeknek tetszik”, történeti vigjáték 5 fölvonásban, irták Seribe és Legouvé, fordította Komlósy Ida. Amit K.-Kövérné asszonyról tegnapelőtt mondtunk, vissza kell vonnunk. Nem tegnapelőtti, hanem mai játéka volt koronája vendégszerelésének nem azért, mert utósor láttuk, hanem mert a nehéz és sokoldalú tehetséget igénylő Margaretát oly játszi könnyűséggel, otthonos jártassággal és végig jellemhűen adta, mint csak öntudatos művésztől várni lehet. A közönség érzé a kedves vendégművésznő játékaának hatását lelkében s mi láttuk a hatást a tapsokban, a kihívásokban, a koszorúokban és hallottuk az egyekes ajkáról elrőppő nyilatkozatokban. Kísérje őt szeretettünk, tisztelettünk és a művészet boldogító anyaga a minden lépése alatt virágot termő melegséget utain. Meg kell dicsernünk Foltényi (V. Károly), Filippovicsné (Eleonora), Deézsi (I. Ferenc), Berzsenyi (Guattinára) és János (Henrik gróf) szorgalmat tanúsító játékaikat is, kik szintén nem csekély élvezetet nyujtának a szép számu közönségnek.

\* Telőő 18-án „Mátyás diák”, népszínmű 3 szakaszban, irta Balogh István. E darab elővétele nem volt épen rossz az igazgatóságtól. A jó magyaros zamatu darab többször kitörő s nem közönséges tapsvihart idézett elő.

\* Telőő 19-én „Falura kell mennie”, vigjáték 3 fölvonásban, irták Bayard és Dolefor, fordította Egressy B. A közönség rég látott kedvencét F.-Szabó Amáliát kitünő melegséggel fogadta, mit nem csak eddigi, hanem a mai kedves játékaért is méltán kiérdemelt. Szinte látszik a közönségen, hogy K.-Kövérné asszony vendégszerelése egy szép álom volt csak, melyből most, midőn F.-Szabó Amáliát megpillantá, ébredt föl; oly édes megadással, szeretettel csüggött a rég látott kedves arcón. Igen, a kedves vendégművésznő elment, az álom eltűnt; itt maradt nekünk a mi szeretett valónk F.-Szabó Amáliánk, kit valahányszor csak föllépni látnunk, mindannyiszor elvesztése jut eszünkbe. A többi szereplők szintén kielégítőleg játsztak Károlyné kivételével, ki ugyáltszék a fedelő, hogy Paulina nem szobaleány, kit a kacér viselet és öntartás megillet, habár abban sem dicseretes, — hanem egy szigorú nevelésben részesült úri leány, kitől az oly hányaveti beszédet és tartást sem nem várjuk, sem nem látjuk az életben.

\* Telőő 20-án: „A cárnő.” Dráma 5 föl., irta Seribe, fordította Huszár Imre. Dacára a rossz időnek, szép közönséget esalt be a sokat ígérő darab, mely más szereposztással talán nem lett volna oly untató, mint valóban volt.

## Levélkosár.

— Botondnak. A jeles dolgozatot minden kihagyás nélkül használnadjuk. Nem lenne szabad becses nevét tudnunk?  
— U. D. Félegyházán. Kevés türelmet kérrünk.  
— É. A. urnak Pesten. A becses küldeményt vettük.  
— Sz. urnak M. Kanizsán. A küldeményt részént a hely szűke, részént Őn által is könnyen kitalálható okoknál fogva nem közölhetjük. Az ünnepet minden akaratunk mellett sem tölthetjük Őn kedves körében. No de „quod difertur non aufertur.” Isten Őnnel és kedvesével.

## Vizálás.

Tisza. Szegednél télő 17. 12° 7' 0-n föltől.

Felölös szerkesztő: Kempelen Győző.

## ÜZLETI HIRNÖK.

○ Szeged, télő 21-én. A fogyasztók által vásárolt csekély buszaszükségletnek kivül az itteni kivüli gőzmalom számára 1000 mérő buza és 200 mérő tavai kukorica kelt el.

A gabonacsárkban semmi változás sem fordult elő. A betáviszár a rossz idő miatt kevése volt népes, mint sak a múlt heten is.

Üzleti terményárak: Tisztabuzza legjobb 4 frt 30 kr. közép 4 frt 20 kr. Kétszeres legjobb 3 frt 20 kr. Közép 3 frt. Rozs legjobb 2 frt 50 kr. Közép 2 frt 40 kr. Árpa leg-

jobb 1 frt 80 kr. Közép 1 frt 70 kr. Zab legjobb 1 frt 50 kr. Közép 1 frt 40 kr. Főrkubuk 2 frt 20 kr. Köles 2 frt Paszuly 4 frt. Paprika mázsája 12 frt.

Pest, télő 21-én. A pesti gabonacsarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: uj búsági buza (84—86) 4 frt 40—70 kr; tiszai 6 (83—86) 4 frt 50 kr, tiszai uj 4—4 frt 60 kr. Bácskai uj (83—84) 4 frt 20—30 kr. Fehérmegyey 6 (83—84) 4 frt 10—40 kr; fehérm. uj (83—85) 4 frt 20—70 kr; kétszeres uj (77—79) 2 frt 70—80 kr; rozs uj (77—79)

2 frt 70—80 kr; uj árpa (70—72) 2 frt 10—15 kr; uj zab (46—49) 1 frt 50—55 kr; tengori 2 frt 80 kr 3 frt; köles 2 frt 10—25 kr. Paszuly 3 frt 40—70 kr. Repece 4 frt 75 kr—5 frt. Mindhársi mérőnkint és osztrák becsben. P. N.



## Árverezési hirdetmény.

A szegedi cs. kir. Megyei Törvényszék részéről Dr. Rieger Mihály névű, Kúdricz Katalin folyamodása folytán, alperes Fodor Marton nevére írt, bíróság lezálogolt 983. sz. 4255. sz. a. 324 négyezred 3073 forra becsült háztelkek, 7<sup>11</sup>/<sub>100</sub> hold 1556 ft 36 krra 110. 112. sz. 218. sz. a. becsült szőlő, fölperes 2000 pftk a. e. megfelelő 2100 ft tőke járuléka, ugy megítelt és ezáltal okozott 10 ft 88 kr. költségek kielégítése tekintetéből, jelen törvényszéki irodájában leendő első ízben árverezésre határidőül 1860-ik évi február 1-ő napja, annak nemsikerülté esetén pedig a második árverés határidőül 1860. évi mártius 10-ik napja d. e. 10 óra a bíróságilag megállapított és a hivatalos órákban a kiadótáblánban tekinthető föltételek és annak kijelentése mellett tűztetik ki, hogy az árverezésnek kitett ingatlanok, a második árverés alkalmával becsíron alól is a legtöbbet ígérőre le fogóttatni.

Fölhivatnak tehát mindazok, kik a kérdéses házra nyilvánkönyvekbe történt bejegyzésnél fogva magukat jelzálogjogot nyerteknek vélik, miszerint azt az eladás napjáig bejelenteni annál inkább ne mulaszták, mivel ellenkező esetben a vételárnak hírok nélkül leendő fölöstását maguknak fognak tulajdonítani.

Szeged, 1859. november 29-én.

## Árverési hirdetmény.

A szegedi cs. kir. megyei Törvényszék részéről a szegedi gyám-bizottmány mint fölperes folyamodása folytán, alperes Debrecenyi Ferenc nevére írt, bíróság lezálogolt 1050 ft-ra becsült 82. 83. szakasz 4322. sz. a. 125 négyezred 61 házi teleknek, fölperes 154 ft 87<sup>1</sup>/<sub>100</sub> kr. tőke, ennek 1851. évi november 1-től járó 6% kamata, 40 ft 70 krra megítelt költségek és díjak kielégítésére, jelen Törvényszék irodájában leendő első ízben árverezésre határidőül 1860. évi február 8-ka, ennek nem sikerülté esetén pedig a 2-ik árverés 1860. évi mártius 14-ke reggeli 10 órakor fölperes által tett, és bíróság is megállapított és a keb. irattárba megtekinthető föltételek mellett azzal tűztetik ki, hogy az 1-5 határidőben becsíron fölül elnem adatnak, a 2-kon azon alól is a legtöbbet ígérőre le fogóttatni.

Fölhivatnak tehát mindazok, kik a kérdéses házra nyilvánkönyvekbe történt bejegyzésnél fogva magukat jelzálogjogot nyerteknek vélik, miszerint azt az eladás napjáig bejelenteni annál inkább elne mulaszták, mivel ellenkező esetben a vételárnak hírok nélkül leendő fölöstását maguknak fogják tulajdonítani.

Kelt Szegeden, dec. 6-án 1859.

## Árverés:

## Hirdetés.

A szegedi cs. kir. megyei Törvényszék által, néhai Szűts Judit hagyományossai kérelme folytán, ennek hagyatékát képező, de telekkönyvileg néhai Koszta János nevére lévő 152. szakasz 1286. sz. a. 29<sup>1</sup>/<sub>100</sub> hold o. e. 2447 ft 90 kr. értékű kaszálló árverezésére határidőül e cs. kir. megyei Törvényszék irodájában 1860. évi január 7-ke reggeli 10 órakor az előbb is megtekinthető föltételek mellett tűztetik.

Mintán az árverezés önkéntes, azokra, kik netalán az elárverezendő ingatlanra betáblázás által zálogjogot szerettek volna, kijelentetik, hogy ezen joguk a vételára tekintet nélkül föl fog tartatni.

Kelt Szegeden, dec. 6-án 1859.

7117. sz.

(210-3)

## Hirdetés.

A szegedi cs. kir. megyei Hatóság hivatalos helyiségében folyó évi december 23-án reggeli 10 órakor 836 font beírt papíros fog nyilvános árverés útján eladatni. — Amiről az ezen árverésben résztvenni kívánók czemmel értesíttetnek.

Szeged, december hó 11-én 1859.

Csongrád megye cs. k. Hatósága.

1496. sz.

(211-3)

## Hirdetés.

A szőregyházi álladalmi Számtartóság részéről közmondásra tétetik, miként fölőbb meghagyás folytán az egész szőregyi uradalmi birtok területén, jelen: a kúbeházi, szőregyi, új-sz. iványi, ó-sz. iványi és gyalai major-sági földeken, ugy szintén az egész vedresházi pusztá határán a vadászati jog hasznosbba adatván, az e tekintetben vadászat-tíladom törvényesen kihirdetett, és az illető fentemlített területek a tilalmi táblákkal ki is jelöltetnek.

Szeged, dec. 13-án 1859.

## Legalkalmasabbnak ünnepi ajándék!

Müller Gyulánál Pesten jelent meg és kapható Szegeden Burger Zsigmondnál:

## SZENT HANGZATOK.

Imakönyv keresztény katolikusok számára.

Szerzette: Albach J. S.

assisi sz. Ferenc szerzetbeli misés, pap.

A tizenegyedik eredeti kiadás után fordította Sújánszky Antal, plébános.

A könyvhez mellékelt hat, bécsi művészek kezeiből nyert remek acélmetszetek oly magas becsűek, hogy hason-nemű angol művekkel a versenyt bátran kitartják. A nyomás pedig igen szép, fehér fümel, a figyelemzéstől megőrző velupapíron, új öntetű és könnyen olvasható betűkkel történt.

E híres imakönyvnek egymást sebesen követett kiadásaiól kivethető, mennyire képes az ajatalkodni akaro hívek szükségének megfelelői, és mily fonszagosan eligíti ki azon igényeket, melyek ilyen, lelki épülésre szentelt műtől megkívántatnak.

Ara kötetlen 3 ft 80 ujkr. Kötve, fekete bőrből, arany szelekkel és tokkal 5 ujfrt. Epen így kötve és ékesítve, acél-kapocs- és keresztel 6 ft 30 ujkr.

Ezenkívül még díszesb kötésben ezüst kapesokkal, bronzszal stb., valamint báronyba kötött és ezüsttel ékített példányok illő áron kaphatók.

Burger Zsigm. könyvkereskedésében Szegeden.

(179-11)

## Dr. Kiesow

általánoson kedvelt és kitünőnek bizonyult

## Élellessentiája

valódiságban Szegeden kapható csak

Kovács A. és Kovács M. gyógyszerész uraknál.

(221-1)

Egy háztér és építkezési faanyagok eladása.

A helybeli ág. hírválásu egyház-község czemmel közli, hogy Rókusan a fehérlőterén birtokában lévő 2400 négyezrednyi háztér szabadkészből eladandó. Venni szándékozók értekezhetnek alóltalt. Továbbá Palánkban, az élezházi utcában, ez-élt Schnell Károlyféle, jelenleg a nevezett egyházközség házában, különféle építési faanyagok: ajtó, ablakok sat. 1860-ik évi jan. 4-én del-élti órákban a helyszínen a legtöbbet ígérőknek szabadkészből eladatni fog-nak. Szeged, december 20-án 1859.

Róth Jónás, egyházközségfőnök.

(222-1)

## Karácson és újévi ünnepekre!

Legjobb minőségű

tokaji, ménesi, ruszti, Malaga, pezsgő stb. borok, finom szeszes italok, likörök, Rhumok, Theák, esemegék, cukros és cukratlan görői gyümölcsök, Dattolák, Brunel-lák, befőzötték stb., fűszerek, cukrok és kávék a legjutá-nyosb áron kaphatók

## Krebsz Lajos

fűszer-, anyag-, festék-, csemege- és borkereskedésében

„a cukorsüveghez,”

főttér, ifj. Leffler M.-féle ház, a sétány átellenében

## Szegeden.

Ugyanott létezik

az eredeti

## Érmelléki és bakatori bornak

R a k t á r a.

## Karácsoni ajándékok!

Farkasits E. eukrászjában (Kársz-ntea, Talliánféle házban) különféle

Magyarországban készült

eukor-, dragant- és domborműkészítmények, továbbá

foldiszitett karácsonfák 3 ftrtól 10 ftrtig, ugy eleven zöld ágak 2 ftrért

nagy választásban kaphatók.

(217-2)

## Karácsoni és újévi ajándékul

ajánl

## BURGER ZSIGMOND

könyv- és szpműkereskedése Szegeden.

Költeményeket, költeményfüzereket, szépirodalmi, történelmi s egyéb műveket, melyeket a nemzeti és külrodalom nyújt, díszkötésben.

Imakönyveket. Albach, Sújánszky s más szerzőktől; csinos bőr- és báronyokötésben ezüst, félezt, bronz és acéllal ékítve.

Mindennemű iskolai cikkeket.

Isfusági iratokat: magyar, magyar-német és csupán német kiadásban, igen díszes kiállításal.

Szent és világi képeket. olajfestvények, finom acélmetszvények s egyéb remek kiállítású képeket.

Zeneművek és térképeket.

Író- és rajzszerkeket, melyek közt a leghasznosb s nélkülözhetlen tárgyak ugy, mint dísztárgyak léteznek.

Újévi köszöntő- és üdvözlőjegyek. magyar és német fölirással, igen díszesen kiállításal.

Díszárú-cikkeket. különféle használatra, igen gazdag választásban.

Könyv- és szpműkereskedésem folytonosan el van látva a legújabb irodalmi terményekkel, és megszerez bárhol megjelent vagy bárki által hirdetett könyvet s kereskedésembe vágó cikket.

Helybeli és vidékről érkező becses megbízások mindenkor készséggel és gyorsan teljesítenek.

(220-1)

## Burger Zsigmond.

9974.

(223-1)

## Árverési hirdetmény.

A szegedi cs. kir. megyei Törvényszék részéről néhai Ábrahám-Fürös Teréz örökösei kérelme folytán a fennevezett örökhagyó hagyatékához tartozó, de telekkönyvileg örög Ábrahám-Fürös János nevére lévő: 104. 112. szak. 3867. sz. a. 622 négyezred 31 ft 50 kr. 156. szak. 1777. sz. a. 4<sup>1</sup>/<sub>100</sub> hold 299 ft 15 kr. 157. szak. 1817. sz. a. 4<sup>1</sup>/<sub>100</sub> hold 146 ft 75 kr. becsértékű kaszállók, 97. szak. 12. sz. a. 1<sup>1</sup>/<sub>100</sub> hold 168

ft értékű szántóföldek árverezésére e cs. kir. megyei Törvényszék irodájában határidőül 1860. év január 14-ke reggeli 10 órára a felek által tett és a kiskornak részéről a gyám-bizottszág által is jóváhagyott föltételek mellett czemmel kitűztetik.

Mintán az árverés önkéntes azokra, kik netalán betáblázás által az elárverezendő ingatlanokra zálogjogot szerettek volna, megjegyeztetik, hogy ezen joguk a vételára tekintet nélkül föl fog tartatni.

Szeged, december 13-án 1859.

(224-1)

## Egy bebutorozott hónapos szoba

Palánkban, az iskola-utcában lévő Ivánkovits ezélt Rolandoféle házban kiadó.

Bővebben értekezhetni iránta

Wagner György

sétatéri vendégfőse.

## Legjobb steyerdorfi kőszén,

és pedig

## nagy darabszén

kitünő és jutányos anyag szobafűtéshez, valamint

## morzsaszén

kovácsok, cséplőgépek, téglá- és mészégetők, pálinkafőzők és serfőzőházak számára folytonosan tetszés szerénti mennyiségben kapható

## Rosenbaum Adalbertnél

feketesasutca, Götzféle házban.

(205-3)

## Beste Steyerdorfer Steinkohlen

und zwar:

## Stückkohlen

vorzügliches und billiges Material zur Zimmerheizung, sowie

## Kleinkohle

für Schmiede, Dreschmaschinen, Ziegel, Kalk, Brantweinbrennereien und Bräuhäusern sind fortwährend in beliebiger Quantität zu haben bei

## Adalbert Rosenbaur

Schwarzbäcker-Gasse, Götzföde Haus.